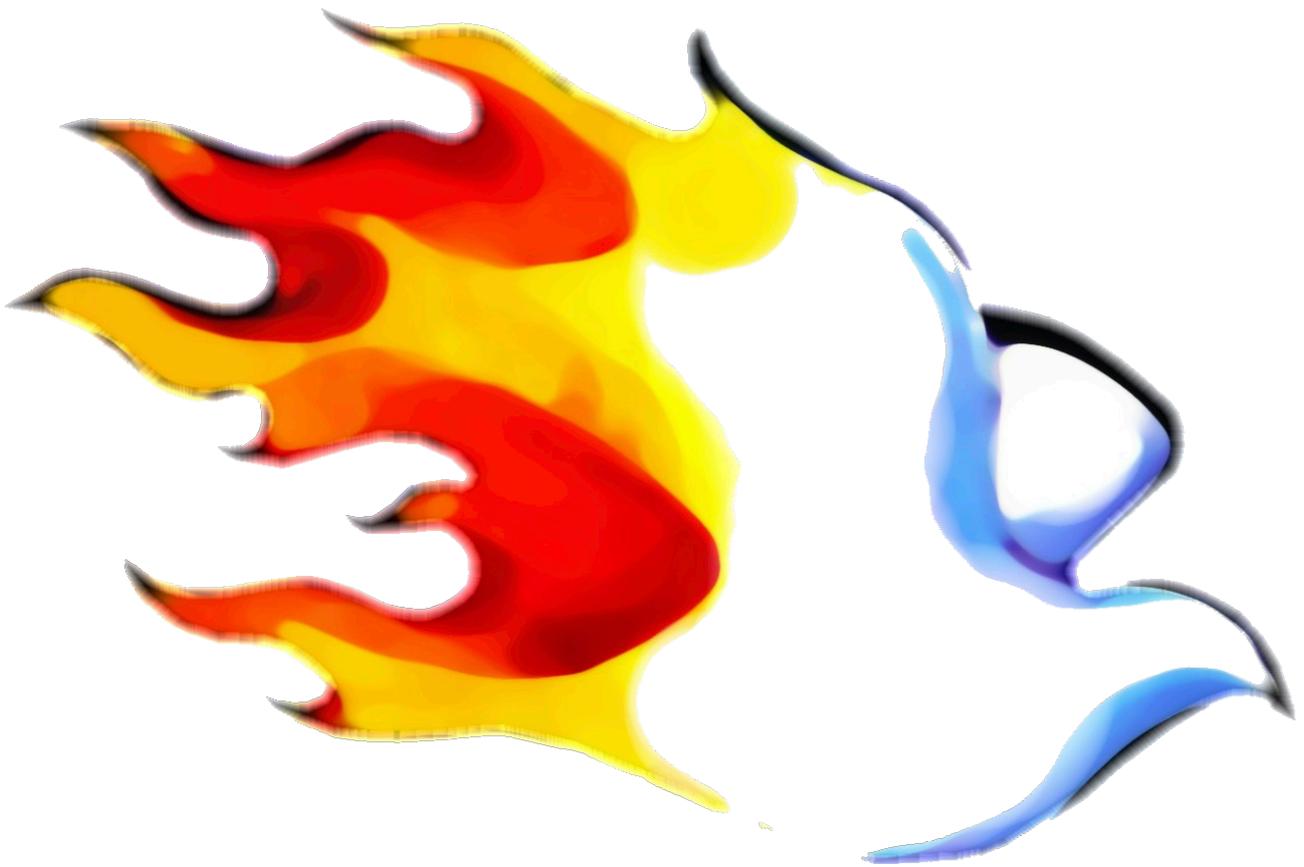

Transforming Lives Ministry

Healing Training Manual

(Thai Manual)

Dr. Brian Wood

Lorena Wood

The Goal of the Ministry Team

เป้าหมายของเราคือจะมีคนได้รับความรอด หายโรคและการปลดปล่อย เรายังต้องการ
อธิษฐานเพื่อให้มีประสบการณ์กับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความรักของพระเจ้า และหัวใจ
ของพระบิดา ทุกคนที่เราอธิษฐานเพื่อควรจะได้รับกำลังใจและรู้สึกได้รับความรัก

เราไม่ตำหนิ ตักเตือน เทศนาหรือให้คำปรึกษาแก่ผู้ที่เราอธิษฐานให้ นี่เป็นเวลา
อธิษฐานและอวยพร ไม่ใช่เวลาเปิดโปงความบาปหรือตักเตือน จงให้เกียรติ รักและ
เคารพทุกคนที่คุณอธิษฐานให้

ค่านิยมหลักของทีมอธิษฐาน

1. อัตลักษณ์ (identity) ของเราอยู่ในพระคริสต์
2. เราทำตามตัวอย่างของพระเยซู ผู้ทรงทำเฉพาะสิ่งที่พระบิดาทรงสำแดงแก่พระองค์
3. เราทำตามตัวอย่างของพระเยซูที่ทรงปรนนิบัติเนื่องจากความรักและความสงสาร
4. ในฐานะสาวกและทูตของพระเยซู เราดำเนินชีวิตด้วยสิทธิอำนาจของพระองค์
5. การที่พระเยซูทรงรักษาทุกคนที่มาหาพระองค์ให้ความเชื่อแก่เราว่า พระเจ้าทรงรักษา
เมื่อเราทำตามตัวอย่างของพระองค์
6. พันธกิจทุกอย่างล้วนออกมาจากความสัมพันธ์ของเรากับพระเยซู
7. ฤทธิ์เดชเพื่อรักษาและการปลดปล่อยเป็นหมายสำคัญแก่ผู้ที่ไม่เชื่อ ...
8. พระเยซูทรงแต่งตั้งผู้เชื่อทุกคนให้รักษาคนเจ็บป่วย
9. คำพยานเพิ่มความเชื่อแก่เราและถวายเกียรติแด่พระเจ้า
10. ความเชื่อเป็นกุญแจ

ค่านิยมหลักข้อที่ 1 อัตลักษณ์ของเราอยู่ในพระคริสต์

นี่เป็นรายการพระพรที่เรามีในพระเยซู

เรา (เป็น) ...

- (ได้รับ) พรฝ่ายวิญญาณทุกอย่าง (เอเฟซัส 1:4)
- ทรงเลือกเราตั้งแต่ก่อนทรงสร้างโลก (เอเฟซัส 1:4)
- ให้เราบริสุทธิ์และปราศจากตำหนิ (เอเฟซัส 1:4)
- ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ยอห์น 14:16-17)
- บุตรของพระเจ้า (1 ยอห์น 3:1)
- อยู่ในครอบครัวของพระเจ้า (เอเฟซัส 2:19)
- พลเมืองแห่งสวรรค์ (ฟิลิปปี 3:20)
- นั่ง ... ในสวรรค์สถาน (เอเฟซัส 2:6)
- ความเปรมปรีดิ์ของพระเจ้า (เศฟันยาห์ 3:17)
- รับการยกโทษบาปทั้งสิ้น (1 เปโตร 2:24)
- ชำระให้สะอาด (อิสยาห์ 1:18)
- พงศ์พันธุ์ที่ทรงเลือกสรร (1 เปโตร 2:9)
- พวกปุโรหิตหลวง (1 เปโตร 2:9)

ชนชาติที่บริสุทธิ์ (1 เปโตร 2:9)
เป็นไท (กาลาเทีย 5:1, ยอห์น 8:36)
วิหารของพระวิญญาณ (1 โครินธ์ 6:19)
ถูกรับเข้ามาในครอบครัวของพระเจ้า (โรม 8:15)
ทายาทร่วมกับพระคริสต์ (โรม 8:17)
ทายาทของพระเจ้า (โรม 8:17)
ธรรมิกชน (ธรรมิกชน 1 โครินธ์ 6:11)
ทูตของพระคริสต์ (2 โครินธ์ 5:20)
ร่วมทำงานเพื่อ (กับ) พระเจ้า (1 โครินธ์ 3:9)
กลิ่นหอมหวาน (2 โครินธ์ 2:15)
ไม่โดดเดี่ยว (เฉลยธรรมบัญญัติ 31:6)
ผีพระหัตถ์ของพระเจ้า (เอเฟซัส 2:10)
สร้าง ... อย่างอัศจรรย์ (สดุดี 139:14)

เรามี

- กิจอันทรงอำนาจและทรงพลังของพระองค์ทำงานอยู่ในเรา (เอเฟซัส 1:19)
- การประกันชัยชนะ (1 ยอห์น 5:4)

นี่เป็นรายการบางส่วนที่ทำให้เราเห็นอัตลักษณ์ของเราในพระคริสต์ เมื่อคุณเข้าเฝ้าพระเจ้าด้วยการอธิษฐาน คุณสามารถอธิษฐานด้วยความมั่นใจ อย่าพูดว่า "ฉันเป็นใคร?" เหมือนกับว่า คุณด้อยกว่าผู้เชื่ออื่นในโลกนี้ เราไม่ด้อยกว่าผู้เชื่อคนใดซึ่งเคยมีชีวิตอยู่ เราทุกคนเป็นผู้ร่วมรับพระสัญญาของพระเจ้า การเป็นคริสเตียนไม่ใช่เรื่องความดีหรือการกระทำของเรา เราไม่ได้ทำอะไรจนมีฤทธิ์เดชในการรักษาโรค เราได้รับเปล่า ๆ จากพระเจ้า และเราให้เปล่า ๆ การเป็นคริสเตียนก็คือ สิ่งที่พระเจ้าได้ทรงทำเพื่อเราในพระเยซูคริสต์

เมื่อเราพยายามทำดีเพื่อให้พระเจ้าทรงรักเรา หรือตอบคำอธิษฐานของเรา เรา ไม่ได้ เชื่อฟังความจริง 1 ยอห์น 4:10 กล่าวว่า "ความรักที่ข้าพเจ้าพูดถึงนี้ไม่ใช่ที่เรารักพระเจ้า แต่ที่พระองค์ทรงรักเรา และทรงใช้พระบุตรของพระองค์มา เพื่อเป็นเครื่องบูชาลบบาปของเรา" โดยความเชื่อ เราได้รับความรักของพระเจ้า โดยความเชื่อ เราเชื่อพระสัญญาทั้งสิ้นของพระเจ้าเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของเรา ว่าเราเป็นที่รักและเป็นที่ยอมรับอย่างยิ่ง เราเป็นบุตรที่รักของพระองค์ เรารับใช้เนื่องจากความรักที่เราได้รับ เรารู้ว่า เราเป็นที่รักของพระเจ้าและรู้ว่า ผู้ที่เราอธิษฐานเผื่อเป็นที่รักของพระเจ้าด้วย ให้เราจดจ่อที่ความประเสริฐและความรักของพระเจ้า ไม่ใช่ที่ความไม่เหมาะสมของเราหรือการรักษาโรคที่ยากแต่จำเป็นต้องหาย

ในฐานะบุตรของพระบิดาที่เต็มไปด้วยรักในสวรรค์ เรารู้จักอัตลักษณ์ของเรา เราจึงสามารถรับใช้จากการพัก การพักหมายถึงการหยุดการกระทำเพื่อได้รับความ

โปรดปรานของพระเจ้า พระเจ้าทรงยอมรับเราเพราะเครื่องบูชาของพระคริสต์บนกางเขน เราสามารถพักเพราะเรารู้ว่า พระเจ้าทรงประทานความรอดของเราอย่างแน่นอน โดยพระคุณของพระเจ้า เพราะเหตุนี้ เราอธิษฐานจากตำแหน่งของชัยชนะ จงเตือนตัวเองเสมอถึงรายการพระสัญญาข้างบน ใคร่ครวญความประเสริฐของพระองค์ ขอบคุณพระองค์สำหรับทุกสิ่งที่คุณได้ทรงทำเพื่อคุณ พระเจ้าทรงต้องการให้คุณมีความสุขในความสัมพันธ์กับพระองค์ พระองค์ทรงต้องการให้คุณชื่นชมยินดีในพระองค์ อยู่เสมอ ความยินดีในพระเจ้าเป็นกำลังของคุณ สรรเสริญพระเจ้าและขอบคุณพระองค์สำหรับพระราชกิจอันยอดเยี่ยมของพระองค์ เมื่อเราทำเช่นนี้ เราพร้อมจะอธิษฐานให้คนอื่น

ค่านิยมหลักข้อที่ 2 เราทำตามตัวอย่างของพระเยซู ผู้ทรงทำเฉพาะสิ่งที่พระบิดาทรงสำแดงแก่พระองค์

หลายครั้ง พระเยซูตรัสว่า พระองค์ทรงทำสิ่งที่พระองค์ทรงเห็นพระบิดาทรงกระทำเท่านั้น พระเนตรของพระเยซูอยู่ที่พระบิดาตลอดเวลา พระองค์ตรัสแก่ผู้นำคนยิวว่า "เราบอกความจริงกับพวกท่านว่า พระบุตรจะทำการใดก็ตาม ใจไม่ได้ นอกจากที่ได้เห็นพระบิดาทำ เพราะสิ่งใดที่พระบิดาทำ สิ่งนั้นพระบุตรจะทำเหมือนกัน" (ยอห์น 5:19) ในยอห์น 6:38 กล่าวว่า "เพราะว่าเราลงมาจากสวรรค์ ไม่ใช่เพื่อทำตามความประสงค์ของเราเอง แต่เพื่อทำตามพระประสงค์ของผู้ทรงใช้เรามา" ในฐานะผู้ที่เลียนแบบของพระเยซู เราก็ต้องดูที่พระบิดาและแสวงหาหน้าพระทัยของพระองค์ในทุกสิ่งที่เราทำ ในโคโลสี 3:2 บอกให้เราจดจ่อที่สิ่งที่อยู่เบื้องบน ไม่ใช่ที่โลก บ่อยครั้ง ผู้เชื่อคิดถึงความดีของตัวเอง ความเชื่อของตัวเองหรือคำที่เหมาะจะใช้เมื่ออธิษฐาน บางครั้ง ผู้เชื่อคิดว่าปัญหาใหญ่เพียงใด ถ้าเราจดจ่อที่พระเจ้าและถ้อยคำของพระองค์ เราจะตระหนักว่าพระองค์ทรงฤทธานุภาพยิ่งใหญ่มากกว่าปัญหาใด ๆ เมื่อเราสังเกตสิ่งที่พระบิดาทรงกระทำ เราสามารถอธิษฐานตามนั้น นั่นคือเหตุผลที่เราจึงลืมนดาอธิษฐาน เราอยากให้เห็นและอวยพรสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำอยู่

ค่านิยมหลักข้อที่ 3 เราทำตามตัวอย่างของพระเยซูที่ทรงปรนนิบัติเนื่องจากรักและความสงสาร

ความรัก

เราทำให้บัญญัติทั้งหมดของพระเจ้าสำเร็จเมื่อเรารักพระองค์และรักซึ่งกันและกัน มัทธิว 22:36-40 "ท่านอาจารย์ ในธรรมบัญญัตินั้น พระบัญญัติข้อไหนสำคัญที่สุด?" พระเยซูทรงตอบเขาว่า "จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่านด้วยสุดจิตของท่าน และด้วยสุดความคิดของท่าน นั่นแหละเป็นพระบัญญัติข้อสำคัญอันดับแรก ข้อที่สองก็เหมือนกัน คือ 'จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง' ธรรมบัญญัติและคำของผู้เผยพระวจนะทั้งหมด ก็ขึ้นอยู่กับพระบัญญัติสองข้อนี้"

พระเจ้าทรงประเสริฐและทรงรัก พระองค์ทรงต้องการช่วยผู้ที่มีปัญหา พระคัมภีร์บอกเราว่า เราควรขอบพระคุณพระเจ้าเพราะพระองค์ประเสริฐ "จงขอบพระคุณพระยาห์เวห์ เพราะพระองค์ประเสริฐ เพราะความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์" (สดุดี 107:1) ในยอห์น 3:16 กล่าวว่า "16พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้ คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์" พระเจ้าทรงเปิดเผยความรักของพระองค์แก่เราโดยทางพระเยซูคริสต์ ในกาลาเทีย 2:20 อัครทูตเปาโลบอกเราว่า "ชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้าดำเนินอยู่ด้วยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้าผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรงสละพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า" ในฐานะผู้รับใช้ข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ การทรงเรียกของเราคือรับใช้คนอื่นเนื่องจากความรักเดียวกันนี้ มันควรมาจากความรักที่พระเจ้าทรงใส่ในหัวใจของเราเสมอที่ทำให้เราอธิษฐานเผื่อคนป่วย

ความสงสาร

พระเยซูทรงรับใช้เนื่องจากความสงสารด้วย เมื่อพระเยซูทรงเห็นผู้หญิงซึ่งบุตรชายของนางเพิ่งเสียชีวิต พระองค์ทรงสงสารนางและทรงรักษาบุตรชายของนาง ลูกา 7:13-14 "เมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นมารดาคนนั้น พระองค์ทรงสงสารนางและตรัสว่า 'อย่าร้องไห้' แล้วพระองค์เสด็จเข้าไปใกล้และต้องโลง พวกคนหามศพก็หยุดยืนอยู่ พระองค์จึงตรัสว่า 'ชายหนุ่มเอ๋ย เราสั่งท่านให้ลุกขึ้น'" เราพบในมัทธิว 14:14 ว่า "เมื่อพระเยซูเสด็จขึ้นจากเรือแล้ว ก็ทอดพระเนตรเห็นมหาชน พระองค์ทรงสงสารเขาทั้งหลาย จึงทรงรักษาคนป่วยของพวกเขาให้หาย" และในมัทธิว 20:34 พระเยซูทรงรักษาโรคเนื่องจากความสงสาร "พระเยซูทรงแต่ต้องนัยน์ตาของเขาทั้งสองด้วยพระทัยสงสาร ในทันใดนั้นเขาทั้งสองก็มองเห็น และติดตามพระองค์ไป" เรามีใจสงสารได้อย่างไร? เราดูว่าพระเยซูทรงตอบสนองอย่างไรและขอพระองค์ประทานหัวใจของพระองค์ให้แก่เรา ผู้ที่ คุณอธิษฐานให้มีเบื้องหลังและระดับฝ่ายวิญญาณแตกต่างกัน จงปฏิบัติกับทุกคนด้วยความรัก การเคารพและการยอมรับ จำไว้ว่า สิ่งเหล่านี้แสดงออกโดยการกระทำมากกว่าโดยคำพูดของเรา ให้ความสนใจทั้งหมดกับทุกคนที่คุณอธิษฐานให้ อย่าหันเหเพราะโทรศัพท์หรือโดยสิ่งที่คุณที่อยู่ใกล้ทำ อย่ามองลงมาที่คนนั้น ถ้ามีคนนั่งเก้าอี้เข็นหรือคุณอธิษฐานเผื่อเด็ก ย่อตัวลงเพื่อคุณจะอยู่ในระดับสายตาของเขา พึงระลึกว่า แรงจูงใจของคุณในการอธิษฐานเผื่อคนอื่นควรมาจากความสงสาร

ความสงสารไม่ใช่การเห็นใจ

มีเวลาที่เราเห็นใจเป็นสิ่งที่ดี แต่ไม่ใช่เมื่อเราอธิษฐานเผื่อคนป่วย ความสงสารเห็นคนมีปัญหาและหาทางแก้ไข เราต้องยืนยันว่า พระเยซูทรงรู้พื้นและรักษาเขาได้ ความเป็นใจเป็นความสามารถในการมีส่วนร่วมในอารมณ์ของคนอื่น จดจ่อที่ความรู้สึกซึมเศร้า เศร้าหรือหมดหวัง แต่เราต้องจดจ่อที่คำตอบ พระเยซูทรงมีฤทธิ์เดชที่จะรักษา เมื่อเราปล่อยให้ใครพูดมากไปเกี่ยวกับความเจ็บป่วยหรือเวลานับปีที่เขาต่อสู้กับปัญหานี้ เราก็ตัดเข้าไปในความสิ้นหวังของพวกเขา ค่อยให้สั้น มันยากมากที่อธิษฐานด้วยความ

เชื่อเมื่อเราจดจ่อกับด้านลบ โดยทางความสงสัย เราจดจ่อกับพระสัญญาของพระเจ้า เราแนะนำให้คุณหันความสนใจของคนนั้นออกจากสภาพอดีตและปัจจุบันของพวกเขา และชักจูงเขามาที่พระเยซู เมื่อคุณอธิษฐานเผื่อคนป่วย เตือนตัวเองว่า คุณไม่จดจ่อกับปัญหา แต่ที่คำตอบ คิดถึงพระเจ้าและช่วยคนที่คุณอธิษฐานเผื่อให้ทำอย่างเดียวกัน

คำนิยามหลักข้อที่ 4 ในฐานะสาวกและทูตของพระเยซู เราดำเนินชีวิตในสิทธิอำนาจของพระองค์

ก่อนที่พระเยซูเสด็จไปจาก โลกนี้ พระองค์ตรัสกับสาวกของพระองค์ในมัทธิว 28:18-20 ว่า "สิทธิอำนาจทั้งหมดในสวรรค์ก็ดี ในแผ่นดินโลกก็ดีทรงมอบไว้แก่เราแล้ว เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปและนำชนทุกชาติมาเป็นสาวกของเรา จงบัพติศมาพวกเขาในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ และสอนพวกเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดที่เราสั่งพวกท่านไว้ และนี่แน่ะ เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นยุค" พวกสาวกออกไปด้วยสิทธิอำนาจของพระองค์จนกว่าจะสิ้นยุค

พระเยซูทรงสั่งสาวกของพระองค์ให้รักษาคนป่วย มัทธิว 10:8 "จงรักษาคนเจ็บป่วยให้หาย จงทำให้คนตายแล้วเป็นขึ้น จงทำให้คน โรคเรื้อนหายสะอาด และจงขับผีออก ท่านทั้งหลายได้รับเปล่าๆ ก็จงให้เปล่าๆ" และก่อนที่พระองค์เสด็จไปจาก โลกนี้ พระเยซูตรัสว่า "มีคนเชื่อที่ไหน หมายถึงสำคัญเหล่านี้จะเกิดขึ้นที่นั่น คือพวกเขาจะขับผีออก โดยนามของเรา ... พวกเขาจะวางมือบนคนเจ็บคนป่วย แล้วคนเหล่านั้นจะหาย โรค" (มาระโก 16:17-18) จนกว่าจะสิ้นยุคนี้ สาวกทุกคนของพระเยซูรับใช้ด้วยสิทธิอำนาจและฤทธิ์เดชของพระองค์ เราเป็นสาวกของพระเยซู เรามีสิทธิอำนาจของพระเยซูเมื่อเราอธิษฐานรักษาโรค

พระเจ้าทรงเรียกให้เราเป็นทูต ใน 2 โครินธ์ 5:20 บอกว่า "เพราะฉะนั้นเราจึงเป็นทูตของพระคริสต์ โดยที่พระเจ้าทรงขอร้องท่านทั้งหลายผ่านทางเรา" ทูตคือผู้ที่ "ได้รับอำนาจและสิทธิในการพูดและกระทำ ในนามของกษัตริย์ที่เขาเป็นตัวแทนนั้น" สำหรับคริสเตียน สิ่งนี้หมายถึง คุณและฉันได้รับฤทธิ์เดชและสิทธิอำนาจที่จะพูดและทำในนามของจอมกษัตริย์ พระเยซูทรงสั่งให้เรารักษาคนเจ็บป่วย ... และในฐานะทูตของพระองค์ เรามีสิทธิอำนาจที่จะทำเช่นนั้น

คำนิยามหลักข้อที่ 5 พระเยซูทรงรักษาทุกคนที่มาหาพระองค์ ประทานความเชื่อแก่เราเพื่อจะเห็นพระเจ้าทรงรักษาเมื่อเราทำตามตัวอย่างของพระองค์

เราอ่านจากกิจการ 10:38 ว่า "พระเจ้าทรงเจิมพระเยซูชาวนาซาเร็ธด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยฤทธิ์อำนาจอย่างไร และเรื่องที่ว่าพระเยซูเสด็จไปทำคุณประโยชน์และ

รักษาคนที่ทั้งหลายที่ถูกมารเบียดเบียนอย่างไร เพราะว่าพระเจ้าสถิตอยู่กับพระองค์" ทุกคนที่มาหาพระเยซู และขอการรักษา ก็ได้รับการรักษาให้หาย พระองค์ไม่เคยปฏิเสธใคร ในมัทธิว 4:23 กล่าวว่า "พระเยซูได้เสด็จไปทั่วแคว้นกาลิลี ทรงสั่งสอนในธรรมศาลาของพวกเขา ทรงประกาศข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า และทรงรักษาบรรดาโรคภัยไข้เจ็บของชาวเมืองให้หาย"

พระเยซูทรงเต็มพระทัยที่จะรักษาโรคเสมอ ในมัทธิว 8:2-3 กล่าวว่า "ขณะนั้นมีคนโรคเรื้อนมากราบไหว้พระองค์ แล้วทูลว่า 'องค์พระผู้เป็นเจ้า เพียงแต่พระองค์จะโปรด ก็ทรงบันดาลให้ข้าพระองค์หายสะอาดได้' พระองค์ยืนพระหัตถ์และทรงสัมผัสเขา แล้วตรัสว่า 'เราพอใจแล้ว จงหายสะอาด' ในทันใดนั้น โรคเรื้อนของเขาก็ได้รับการชำระให้สะอาด" นี่คือการตอบสนองของพระเยซูแก่ทุกคนที่มาหาพระองค์ เราต้องเลียนแบบของพระเยซู พระคัมภีร์บอกเราว่า "ผู้ที่กล่าวว่าตนอยู่ในพระองค์ ผู้นั้นก็ควรดำเนินชีวิตเหมือนพระองค์" (1 ยอห์น 2:6) เป้าหมายของคริสเตียนทุกคนคือ การเป็นเหมือนพระเยซูมากขึ้น ทำตามแบบอย่างของพระองค์

ค่านิยมหลักข้อที่ 6 เราเชื่อว่า พันธกิจทุกอย่างล้วนออกมาจากความสัมพันธ์ของเรากับพระเยซู

ก่อนที่พระเยซูทรงถูกตรึงกางเขน พระองค์ทรงบอกสาวกของพระองค์ในยอห์น 15:4-5 ว่า "จงติดสนิทอยู่กับเราและเราติดสนิทอยู่กับพวกท่าน แขนงจะออกผลเองไม่ได้ นอกจากจะติดสนิทอยู่กับเถา พวกท่านก็เช่นเดียวกันจะเกิดผลไม่ได้ นอกจากจะติดสนิทอยู่กับเรา เราเป็นเถาอรุ่น พวกท่านเป็นแขนง คนที่ติดสนิทอยู่กับเราและเราติดสนิทอยู่กับเขา คนนั้นจะเกิดผลมาก เพราะว่าถ้าแยกจากเราแล้ว พวกท่านจะทำได้ไม่ได้อยู่" มันเป็นความสัมพันธ์กับพระเยซูคริสต์ที่ทำให้เราทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อพระเจ้าได้ แยกจากพระเยซู เราจะทำได้ไม่ได้อยู่

เราต้องเตรียมหัวใจของเราก่อนการอธิษฐานเผื่อคนอื่น เราต้องรู้สึกถึงการสถิตของพระเจ้าก่อนเราอธิษฐาน เราควรอยู่ใกล้ชิดและคิดถึงพระเยซูอย่างต่อเนื่อง ต่อพระพักตร์พระองค์มีความยินดีอย่างเปี่ยมล้น เราได้รับใช้จากสถานะของความยินดีและความใกล้ชิดกับพระเยซู เราอ่านในสดุดี 16:11 ว่า "พระองค์ทรงสำแดงวิถีแห่งชีวิตแก่ข้าพระองค์ ต่อพระพักตร์พระองค์มีความยินดีเปี่ยมล้น ในพระหัตถ์ขวาของพระองค์มีความเปลितเปลิบอยู่เป็นนิรันดร์" เราเตรียมตัวเพื่อการรับใช้เมื่อเราจดจ่อที่ความประเสริฐและความรักของพระองค์ เมื่อเราคิดถึงทุกสิ่งทีพระองค์ได้ทรงทำเพื่อเรา พระเจ้าทรงประเสริฐและพระองค์ทำสิ่งดีเพื่อเรา พระสัญญาทั้งสิ้นของพระเจ้าสำหรับเราควรจะทำให้ใจของเราเต็มไปด้วยความยินดีและความเปลितเปลิบ พระคัมภีร์สอนเราว่า "ความยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นกำลังของเรา"

มารีย์ได้รับคำชมเชยที่นั่งที่พระบาทของพระเยซูและฟังพระองค์ พระเยซูทรงบอกมารธา พี่สาวของเธอว่า "มารีย์ก็เลือกเอาส่วนที่ดีนั้น ใครจะชิงเอาไปจากเธอไม่ได้" ที่ที่ดีที่สุดคืออยู่ที่พระบาทของพระเยซู มารธายังอยู่กับการปรนนิบัติพระเยซู นี่เป็นสิ่งที่ดี เราต้องปรนนิบัติพระเยซู แต่สำคัญกว่าการปรนนิบัติพระองค์ด้วยการงานของเราคือการนั่งที่พระบาทของพระองค์ อยู่ต่อพระพักตร์ของพระองค์และฟังพระองค์ แต่มารธาได้วุ่นวายกับการจัดเตรียมต่าง ๆ เธอมาหาพระองค์แล้วทูลว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ไม่สนพระทัยหรือที่น้องสาวของข้าพระองค์ปล่อยให้ข้าพระองค์ปรนนิบัติอยู่คนเดียว? ขอพระองค์ส่งน้องให้มาช่วยข้าพระองค์ด้วย" แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสตอบนางว่า "มารธามารธาเอ๋ย เธอกระวนกระวายและร้อนใจหลายอย่างเหลือเกิน สิ่งที่ทำเป็นนั้นมีเพียงสิ่งเดียว และมารีย์ก็เลือกเอาส่วนที่ดีนั้น ใครจะชิงเอาไปจากเธอไม่ได้" (ลูกา 10:4-42) ทุกสิ่งที่เราทำเพื่อพระเจ้าควรล้นออกมาจากความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระเยซู

เราควรรับใช้จากสถานะของการล้นออกมา สิ่งนี้หมายความว่า เราเต็มไปด้วยความยินดีและการสถิตของพระเจ้าจนเราพร้อมให้มันล้นออกมาจากชีวิตของเรา อธิษฐานจากสภาพของความอุดมสมบูรณ์ พระเยซูเสด็จมาประทานชีวิตที่ครบบริบูรณ์แก่เรา ในยอห์น 10:10 พระเยซูตรัสว่า "เรามาเพื่อพวกเขาจะได้ชีวิตและจะได้อย่างครบบริบูรณ์" เราต้องจำไว้ว่า เราอธิษฐานในฐานะบุตรของพระเจ้า เราไม่ได้เป็นขอทานหรือลูกกำพร้า เราเป็นบุตรของพระเจ้า เรานั่งอยู่ในสวรรค์สถานร่วมกับพระเยซู กลับไปอ่านส่วนที่พูดถึงอัตลักษณ์ เมื่อเราอธิษฐานเผื่อคนอื่น ให้เรามุ่งความคิดของพวกเขาไปที่พระเยซูและความรักของพระองค์ต่อพวกเขา บอกพวกเขาไม่ต้องอธิษฐาน แต่ให้จดจ่อที่พระเยซูและความรักของพระองค์ต่อพวกเขา เราต้องการให้ผู้ที่เราอธิษฐานให้มาที่พระพักตร์ของพระเจ้าและมีประสบการณ์ความยินดีขององค์พระผู้เป็นเจ้า เราก็ต้องการจะยินดีต่อพระพักตร์ของพระเจ้าและมีประสบการณ์ความยินดีของพระองค์

ค่านิยมหลักข้อที่ 7 ฤทธิ์เดชเพื่อรักษาและการปลดปล่อยเป็นหมายสำคัญแก่ผู้ที่ไม่เชื่อ ...

... ว่าพระเยซูทรงเป็นพระเมสสิยาห์

ข้อเท็จจริงที่ว่า พระเยซูทรงรักษาคนเจ็บป่วยเป็นหมายสำคัญแก่โลกว่า พระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์จริง ๆ ทุกแห่งที่พระองค์เสด็จไป พระเยซูทรงรักษาคนป่วยและปลดปล่อยคนที่ถูกผีเข้า เมื่อสาวกของยอห์นมาหาพระเยซู พวกเขากล่าวในลูกา 7:20-22 "ยอห์นผู้ให้บัพติศมาใช้ข้าพเจ้ามาหาท่านเพื่อถามว่า 'ท่านเป็นคนที่จะมานั้นหรือ? หรือว่าเราจะต้องคอยอีกคนหนึ่ง?' " ในเวลานั้น พระเยซูทรงรักษาคนจำนวนมากให้หายจากโรคภัยต่างๆ และพ้นจากพวกวิญญูณชั่ว และทรงรักษาคนตาบอดหลายคนให้เห็นได้ แล้วพระองค์ตรัสตอบสองคนนั้นว่า "ไปบอกยอห์นในสิ่งที่ท่านได้เห็นและได้ยิน คือว่าคนตาบอดเห็นได้ คนง่อยเดินได้ คนโรคเรื้อนหายสะอาด คนหูหนวกได้ยิน คนตาบอดเป็นขึ้นมา และพวกคนยากจนก็ได้รับฟังข่าวดี" ยอห์นติดคุกอยู่และสงสัยว่า พระเยซูทรงเป็นผู้ที่พันธสัญญาเดิมสัญญาไว้ไหม แทนที่จะตรัสว่า "เราคือผู้ที่ทรงสัญญาไว้" พระ

เยซูให้สาวกของยอห์นเห็นว่า พระองค์ทรงเป็นผู้ใดโดยสิ่งที่พระองค์ได้ทรงทำ หมายถึงสำคัญและการอัศจรรย์ให้ข้อพิสูจน์แก่ข้อความที่เราประกาศ เราอ่านในยอห์น 5:36 ว่า "แต่คำพยานที่เรามีนั้นยิ่งใหญ่กว่าคำพยานของยอห์น เพราะว่างานที่พระบิดาทรงมอบให้เราทำจนสำเร็จและเป็นงานที่เรากำลังทำอยู่นั้น เป็นพยานให้กับเราว่าพระบิดาทรงใช้เรามา"

... ว่าพระเยซูทรงมีสิทธิอำนาจที่จะยกโทษความบาป

พระเยซูตรัสในมัทธิว 9:5-6 ว่า "การที่พูดว่า 'บาปต่างๆ ของท่านได้รับอภัยแล้ว' กับการพูดว่า 'จงลุกขึ้นเดินไปเถิด' แบบไหนจะง่ายกว่ากัน? ทั้งนี้เพื่อให้ท่านรู้ว่า บุตรมนุษย์มีสิทธิอำนาจในโลกที่จะอภัยบาปได้" พระองค์จึงตรัสสั่งคนง่อยว่า "จงลุกขึ้นยกที่นอนกลับไปบ้านของท่าน" คนง่อยได้รับการรักษา โรคและพระเยซูทรงประกาศว่า นี่คือหมายสำคัญว่า พระองค์ทรงมีอำนาจที่จะยกโทษความบาป

... ว่าพระคำของพระเจ้าเป็นจริง

เมื่ออัครทูตเปโตรและยอห์นรักษาชายที่เดินไม่ได้ (กิจการ 4:4) มันเป็นโอกาสที่เปโตรประกาศข่าวประเสริฐ คนนับพันมาเชื่อพระเจ้าในวันนั้น "แต่คนจำนวนมากที่ฟังคำสอนนั้นก็เชื่อ จำนวนผู้ชายจึงเพิ่มขึ้นจนนับได้ประมาณห้าพันคน"

เมื่อคนได้รับการรักษา โรคและการขับผี มันยืนยันพระคำที่ถูกประกาศออกไป ทุกแห่งที่สาวกของพระเยซูออกไป พวกเขามีหมายสำคัญและการอัศจรรย์ มาระโก 16:20 กล่าวว่า "พวกเขาจึงออกไปเทศนาสั่งสอนทุกแห่งหน และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงร่วมงานกับพวกเขาและทรงสนับสนุนคำสอนของพวกเขา ด้วยการให้มีหมายสำคัญประกอบคำสอน" เปาโลเขียนถึงคริสตจักรในเมืองโครินธ์ว่า "คำพูดและคำเทศนาของข้าพเจ้าไม่ใช่เป็นการพูดชักชวนด้วยปัญญาแต่เป็นการสำแดงพระวิญญูญาณและฤทธิ์านุภาพ" (1 โครินธ์ 2:4) ท่านเขียนให้คริสตจักรเอเธสโลนิกาว่า "ข่าวประเสริฐของเรามาถึงท่านไม่ได้มาด้วยถ้อยคำเท่านั้น แต่ด้วยฤทธิ์เดช ด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ และด้วยความมั่นใจอันเต็มเปี่ยม" (1 เอเธสโลนิกา 1:5) กิจการ 14:3 กล่าวว่า "ฉะนั้นท่านทั้งสองจึงอยู่ที่นั่นเป็นเวลานาน ประกาศด้วยใจกล้าหาญเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า และพระองค์ทรงรับรองคำแห่งพระคุณของพระองค์"

เมื่อเราจัดการประกาศในแอฟริกา เราจะมีเวลาอธิษฐานเผื่อคนป่วยเสมอ บ่อยครั้ง เราฉายภาพยนตร์เรื่อง "พระเยซู" แล้วประกาศข่าวประเสริฐ แล้วเราจะอธิษฐานให้ทุกคนที่เจ็บป่วย และให้โอกาสพวกเขาเป็นพยานหลังจากที่ได้รับการรักษา แล้วเราจะประกาศข่าวประเสริฐครั้งที่ 2 และให้โอกาสตบสนองอีกครั้งหนึ่ง อีกหลายคนจะต้อนรับพระคริสต์หลังจากที่ได้ยินคำพยานของเพื่อนและเพื่อนบ้านของพวกเขา คริสเตียนไม่ต้องประกาศหรือทำพันธกิจใด ๆ โดยปราศจากฤทธิ์เดชของพระวิญญูณบริสุทธิ พระเจ้าทรงประทานพระวิญญูณของพระองค์แก่เราพร้อมกับสิทธิอำนาจและฤทธิ์เดชที่จะทำหมายสำคัญและการอัศจรรย์ สิ่งเหล่านี้สนับสนุนว่า ข่าวประเสริฐที่เราประกาศแก่โลก

ค่านิยมหลักข้อที่ 8 พระเยซูทรงแต่งตั้งผู้เชื่อทุกคนให้รักษาคนเจ็บป่วย

ทุกครั้งที่พระเยซูทรงส่งสาวกของพระองค์ออกไป พระองค์ทรงประทานสิทธิอำนาจและฤทธิ์เดชแก่พวกเขาเพื่อรักษาคนป่วยและขับผี (ลูกา 9:12; 10:8) หมายถึงสำคัญและการอัศจรรย์ไปควบคู่กับพันธกิจของสาวกของพระเยซู "เขาทั้งหลายมีความเกรงกลัวด้วยกันทุกคน และพวกอัครทูตทำการอัศจรรย์ และหมายถึงสำคัญมากมาย" (กิจการ 2:43) ดูกิจการ 5:12; 6:8; 9:33-35

ก่อนที่พระเยซูเสด็จสู่สวรรค์ พระองค์ทรงบอกกับสาวกของพระองค์ให้ออกไปทั่วโลก และสร้างสาวก (มัทธิว 28:18-20) คำสั่งนี้สำหรับคริสเตียนทุกคนทุกยุคทุกสมัย สังเกตว่า พระเยซูตรัสว่า พระองค์จะทรงอยู่กับเราจนกว่าจะสิ้นยุค พระองค์ทรงได้รับสิทธิอำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์และในโลก และพระองค์ทรงส่งสาวกของพระองค์ออกไปด้วยสิทธิอำนาจนี้ พระเยซูยังทรงบอกสาวกว่า หมายถึงสำคัญและการอัศจรรย์จะติดตามพวกเขาไปเมื่อพวกเขาออกไปในโลก "พวกท่านจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน ใครเชื่อและรับบัพติศมาก็จะรอด แต่ใครไม่เชื่อจะต้องถูกลงโทษ มีคนเชื่อที่โทษหมายสำคัญเหล่านี้จะเกิดขึ้นที่นั่น คือพวกเขาจะขับผีออกโดยนามของเรา พวกเขาจะพูดภาษาแปลกๆ พวกเขาจะจับงูได้ด้วยมือเปล่า ถ้าพวกเขากินยาพิษใดๆ มันจะไม่ทำอันตรายแก่พวกเขา และพวกเขาจะวางมือบนคนเจ็บคนป่วย แล้วคนเหล่านั้นจะหายโรค" (มาระโก 16:15-18)

ตลอดหนังสือกิจการ เราเห็นว่า ผู้ที่ติดตามพระเยซูได้รับฤทธิ์เดชเพื่อรักษาคนป่วย พวกเขาอภิชฐานว่า "บัดนี้ พระองค์เจ้าข้า ขอทอດพระเนตรการข่มขู่ของพวกเรา และทรงให้บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์กล้าถ้อยคำของพระองค์ด้วยใจกล้า ในเวลาที่พระองค์ยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ออกรักษาโรค และโปรดให้หมายถึงสำคัญกับการอัศจรรย์เกิดขึ้นโดยพระนามของพระเยซูผู้รับใช้บริสุทธิของพระองค์" เมื่อเขาทั้งหลายอภิชฐานแล้ว ที่ซึ่งพวกเขาประชุมอยู่นั้นก็หวั่นไหว แล้วพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และกล่าวพระวาทะของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ" (กิจการ 4:29-31)

ค่านิยมหลักข้อที่ 9 คำพยานเพิ่มความเชื่อของเราและถวายเป็นเกียรติแด่พระเจ้า

พระคัมภีร์มีตัวอย่างมากเรื่องการเป็นพยาน ตลอดหนังสือสดุดี ผู้เขียน "ระลึก" "ใคร่ครวญ" "ทบทวน" "ตรึกตรอง" และ "พิจารณา" พระราชกิจและการอัศจรรย์อันยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า (สดุดี 77:11, 12; 143:5; 105:5; 111:2 และสดุดี 145:4-7) ตัวอย่างที่ยอดเยี่ยมว่า พระเยซูทรงให้ความสำคัญกับคำพยานอยู่ในมาระโก 5:19 เมื่อพระองค์ทรงปลดปล่อยชายที่ถูกผีเข้า พระองค์ตรัสว่า "จงไปหาพวกพี่น้องของ

ท่านที่บ้าน แล้วบอกพวกเขาถึงสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทำแก่ท่านว่ามากเพียงไร และเล่าถึงพระเมตตาที่พระองค์ทรงสำแดงแก่ท่าน” คำพยานของหญิงสะมาเรียมีผลต่อทั้งเมือง "ชาวสะมาเรียจำนวนมากที่มาจากเมืองนั้นก็วางใจในพระองค์ เพราะคำพยานของหญิงคนนั้น" (ยอห์น 4:39)

ในหนังสือวิวรณ์ กล่าวว่า "พวกเขาชนะมารด้วยพระโลหิตของพระเยซูโปดก และด้วยคำพยานของพวกเขาเอง และพวกเขาไม่ได้รับบาดเจ็บเลย" (วิวรณ์ 12:11) นี่คือนิสัยที่พวกเขาได้รับชัยชนะ คำพยานคือการบอกสิ่งที่เราได้เห็นหรือได้ยิน ในศาล จะมีการสืบพยาน มีชัยชนะแก่ผู้ที่พูดและได้ยินพระราชกิจอันยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ในพันธกิจการรักษาโรค สำคัญที่ได้ยินและประกาศคำพยานของความประเสริฐของพระเจ้าเมื่อพระองค์ทรงรักษา ปลดปล่อยและทำการอัศจรรย์ ไม่เพียงแต่มันเป็นการนมัสการที่กล่าวถึงพระราชกิจอันอัศจรรย์ของพระองค์ มันยังเสริมกำลังผู้ที่ได้ฟังด้วย เมื่อคนหนึ่งได้รับการรักษาจากโรคที่เจาะจงเป็นพยาน มันสร้างความเชื่อแก่ผู้ที่ป่วยและให้ความเชื่อแก่ผู้ที่อธิษฐาน คำพยานไม่ใช่โอกาสที่โอ้อวดตัวเอง แต่เป็นโอกาสขอบพระคุณและพูดถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

ถ้าคุณเห็นการหายโรค จงให้ความสำคัญกับมัน ให้โลกรู้ว่า พระเจ้าทรงประเสริฐเพียงไร จงรับผิดชอบการหายโรคให้ดี โดยการระลึกถึงมัน เล่าคำพยาน และขอบพระคุณสำหรับแต่ละเหตุการณ์ เมื่อคุณทำเช่นนี้ คุณจะเห็นมันมากขึ้น ในชีวิตของคุณ

ค่านิยมหลักข้อที่ 10 ความเชื่อเป็นกุญแจ

เราเน้นที่ความเชื่อของผู้ที่อธิษฐานไม่ใช่ความเชื่อของผู้ที่รับการอธิษฐาน เราไม่ต้องการตำหนิผู้ที่ป่วย เรา**ไม่พูด**ให้คนนั้นเสียใจเลยว่า "ถ้าคุณมีความเชื่อมากกว่านี้ คุณจะหาย" เราต้องการหนุนใจและเสริมสร้างคนที่เราอธิษฐานให้

พระเยซูตรัสว่า "เพราะว่าพวกท่านมีความเชื่อน้อย เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า ถ้าพวกท่านมีความเชื่อเท่าเมล็ดมัสตาร์ดเมล็ดหนึ่ง พวกท่านจะสั่งภูเขานี้ว่า 'จงเคลื่อนจากที่นี่ไปที่โน่น' มันก็จะเคลื่อนไป และสิ่งใดที่เป็นไปไม่ได้สำหรับพวกท่านจะไม่มีเลย" (มัทธิว 17:20) มันชัดเจนจากพระคัมภีร์ว่า ไม่มีสิ่งใดที่เป็นไปไม่ได้เมื่อเราพูดด้วยความเชื่อ "พระเยซูจึงตรัสกับบิดานั้นว่า " 'ถ้าช่วยได้' นะหรือ? ใครเชื่อก็ทำให้ได้ทุกสิ่ง" (มาระโก 9:23)

ในมัทธิว 14 เราเห็นว่า อัครทูตเปโตรได้เดินบนน้ำ เปโตรเชื่อในฤทธิ์เดชและถ้อยคำของพระเยซูให้ช่วยเขาเดินบนน้ำ แต่เมื่อเขามองที่คลื่นและลม เขาเริ่มจมน้ำ " "องค์พระผู้เป็นเจ้า ถ้าเป็นพระองค์แน่แล้ว ขอตรัสให้ข้าพระองค์เดินบนน้ำไปหาพระองค์" พระองค์ตรัสว่า "มาเถิด" เปโตรจึงลงจากเรือเดินบนน้ำไปหาพระเยซู แต่เมื่อเขาเห็นลม

พัดแรงก็กลัว และเมื่อกำลังจะจมน้ำก็ร้องว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า ช่วยข้าพระองค์ด้วย” (มัทธิว 14:28-30) ความกลัวและการขาดความเชื่อของเปโตรที่ทำให้เขาจมน้ำ พระเยซูตรัสกับเขาว่า ““ช่างมีความเชื่อน้อย ท่านสงสัยทำไม?” เราที่เป็นมนุษย์จำกัดสิ่งที่พระเจ้าทรงทำผ่านเราได้เมื่อเราละสายตาจากพระเยซูและสงสัยในถ้อยคำของพระองค์

ในหนังสือยากอบ บอกให้คนป่วยในคริสตจักรเรียกผู้ปกครองคริสตจักรมาอธิษฐานให้ "มีใครในพวกท่านเจ็บป่วยหรือ? จงให้คนนั้นเชิญบรรดาผู้ปกครองของคริสตจักรมา และให้ท่านเหล่านั้นอธิษฐานเผื่อเขาและชโลมเขาด้วยน้ำมันในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า การอธิษฐานด้วยความเชื่อจะรักษาผู้ป่วยให้หายโรค และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงให้เขาลุกขึ้นได้ และถ้าเขาเคยทำบาป พระองค์ก็จะทรงให้อภัย" (ยากอบ 5:14-15) ที่นี่ เราเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำอธิษฐานเพื่อคนป่วยและความเชื่อ ถ้าคุณเจิมคนป่วยด้วยน้ำและอธิษฐานด้วยความเชื่อ คนป่วยก็จะหายโรค ไม่มีกรณีอื่นที่นี่

เห็นได้ชัดจากพระคัมภีร์ว่า ผู้ที่อธิษฐานด้วยความเชื่อจะทำให้คนป่วยหายโรค เราจะอธิษฐานด้วยความเชื่ออย่างไร? พระคัมภีร์กล่าวว่า ความเชื่อเกิดจากการได้ยินพระวจนะของพระคริสต์ "ฉะนั้นความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็เพราะการประกาศพระคริสต์" (โรม 10:17) ถ้าคุณต้องการเติบโตในความเชื่อ คุณต้องฟัง อ่านและใคร่ครวญพระคำของพระเจ้า การฟังพระคำของพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง เปลี่ยนหัวใจและความคิดของคุณ มันทำให้ความเชื่อของคุณเติบโต คุณเชื่อมากขึ้นเรื่อย ๆ ในสิ่งที่พระเจ้าได้ตรัส และคุณหันออกจากคำหลอกลวงของโลก การฟังพระคัมภีร์อย่างต่อเนื่องจะเปลี่ยนวิถีคิดของคุณ เป้าหมายคือที่เราทุกคนจะมองสิ่งต่าง ๆ อย่างที่พระเจ้าทรงมอง และคิดอย่างที่พระเจ้าทรงคิด

เราควรอ่านพระคัมภีร์ด้วยหัวใจที่เชื่อที่พร้อมจะเชื่อฟัง ยากอบบอกเราว่า คนที่ฟังพระคำของพระเจ้าและไม่ได้ทำตามก็ถูกหลอกลวง (ดูยากอบ 1:22) ยกตัวอย่าง ถ้าเราอ่านว่า "จงทำดีและแบ่งปันกับคนอื่นเพราะเครื่องบูชาเช่นนี้เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า" แต่เราไม่เคยเชื่อฟังสิ่งที่อ่าน ความเชื่อของเราจะไม่เติบโต ถ้าเราต้องเติบโตในความเชื่อเพื่อรักษาคนเจ็บป่วย เราก็คควรอ่านพระคัมภีร์ทุกตอนที่เกี่ยวกับการรักษาโรค จากนั้น เราควรฉวยทุกโอกาสที่จะอธิษฐานเผื่อคนเจ็บป่วย เมื่อเราเห็นผลจากการทำสิ่งที่พระคัมภีร์กล่าว ความเชื่อของเราจะเติบโต

อธิษฐานต่อไป ยิ่งเราอธิษฐานเผื่อคนป่วยมากเท่าไร การหายโรคและคำตอบก็ยิ่งมาก เมื่อเราเห็นพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของเรา ความเชื่อของเราก็เติบโต ยิ่งความเชื่อของเราเติบโต เราก็มจะได้รับคำตอบมากขึ้น กฎเหล็กสำคัญที่นี่คือการอธิษฐานเผื่อคนป่วยอย่างต่อเนื่อง อย่าท้อใจ จงมีใจกล้าและอธิษฐานเพื่อคนที่บาดเจ็บ โดยความเชื่อ เราเชื่อว่าพระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานของเรา จำไว้ด้วยว่า ความเชื่อเป็นของประทาน เราขอจากพระเจ้าได้ (เอเฟซัส 2:8, 9; มัทธิว 7:8,9) มีบางอย่างเกิดขึ้นเมื่อเราอธิษฐาน แม้เมื่อเราไม่เห็นผลในทันที มันไม่ได้หมายความว่า พระเจ้าไม่ได้ทรงทำอะไรเลย

พระเจ้าไม่ทรงสนพระทัยที่จะทำให้เรารู้สึกสบาย "ความเชื่อคือความมั่นใจในสิ่งที่หวังไว้ เป็นความแน่ใจในสิ่งที่มองไม่เห็น" พระองค์ทรงผลักเราออกไปยังจุดที่เราไม่รู้ว่า จะเกิดอะไรขึ้นต่อไป และเราจำเป็นต้องพึ่งพระองค์ทั้งหมด นี่คือนิยามที่พระองค์ทรงได้รับพระเกียรติทั้งสิ้น แม้ว่า สิ่งนี้ต้องใช้ความวางใจมากขึ้น มันยังผ่อนคลายเป็นพิเศษเมื่อเรารู้ว่า มันไม่เกี่ยวกับเรา - ความสามารถปกติ ประสบการณ์ การศึกษา คำอธิษฐานที่สมบูรณ์แบบ สูตรพิเศษของเรา ... มันเกี่ยวกับพระองค์ทั้งหมด - ฤทธิ์เดชและกำลังเหนือธรรมชาติของพระองค์ในเรา (โคโลสี 1:29) ถ้าเราอธิษฐานแม้เมื่อมันทำให้เรารู้สึกไม่สบายใจหรือกลัว การเชื่อฟังของเราเมื่อเราใช้ความเชื่อจะเปิดประตูให้พระเจ้าทรงทำงานมากขึ้นในชีวิตของเรา

ประเด็นสำคัญที่ต้องรู้เมื่ออธิษฐานเพื่อคนป่วย

1. ก่อนอื่นและสำคัญที่สุด ให้คนที่อยู่ตรงหน้าคุณเห็นว่า คุณห่วงและรักเขา ใช้เวลาทำให้เขารู้สึกว่า มีค่าและได้รับการนับถือ จงทักทายเขา ถามชื่อของเขาและบอกชื่อของคุณ อย่าคิดว่า เขาเป็น โครงการหรืองาน คุณเป็นทูตของพระเจ้า งานหลักของคุณคือทำให้เขาเห็นความรักของพระเจ้า และนำเขามาต่อพระพักตร์ของพระองค์ เขาจะได้รับการรักษาที่ตรงพระพักตร์ของพระองค์
2. อย่าให้คนที่คุณกำลังจะอธิษฐาน ให้พูดมากเกินไปเกี่ยวกับปัญหาหรือสภาพของเขา คุณต้องการจดจ่อที่คำตอบ ไม่ใช่ที่ปัญหา นี่เป็นเหตุผลที่จำเป็นต้องขอบพระคุณสำหรับทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงทำระหว่างการอธิษฐาน
3. ก่อนเริ่มอธิษฐาน ถามพวกเขาว่า มีอาการปวดไหม ถ้ามี ถามว่า อาการปวดอยู่ระดับไหน ระดับ 10 คือปวดมากที่สุดและระดับ 1 คือปวดนิดหน่อย เราถามสิ่งนี้เพื่อพวกเขาจะสังเกตการเปลี่ยนแปลงในร่างกายของพวกเขาเมื่อพระเจ้าทรงเริ่มรักษาพวกเขา ในการเปลี่ยนแปลงทุกระดับ เราจะหยุดและขอบคุณพระเจ้าสำหรับสิ่งที่พระองค์ทรงกำลังทำ จำไว้ว่า การขอบพระคุณทำให้อาการดีขึ้น
4. สะสมคำพยานของสิ่งที่พระเจ้าได้ทำในชีวิตของคุณหรือของคนอื่น เล่าคำพยานของการหายโรคที่คุณรู้ซึ่งคล้ายคลึงกับความจำเป็นของคนนี้ สิ่งนี้จะช่วยเพิ่มความเชื่อของพวกเขาก่อนคุณอธิษฐานให้พวกเขา
5. บอกให้พวกเขาผ่อนคลายและไม่อธิษฐาน ขอให้พวกเขาคิดถึงพระเยซูและว่า พระองค์ทรงประเสริฐเพียงไร
6. ขออนุญาตก่อนที่จะวางมือ ห้ามวางมือในที่ที่ไม่เหมาะสม ส่วนใหญ่วางมือที่ไหล่ได้ เลี่ยงการวางมือบนศีรษะของผู้หญิง แต่มือที่เปิดออกตรงหน้าของพวกเขา มักจะดี ถ้าเป็นไปได้ ผู้ชายวางมือบนผู้ชาย และผู้หญิงวางมือบนผู้หญิงจะดีกว่า ทีมหญิงชายก็ดีด้วย
7. เปิดตาของคุณเมื่ออธิษฐาน แต่ให้ผู้รับอธิษฐานปิดตา พวกเขาอาจจะล้มลง สั่นหรือหัวเราะเพราะการเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่เป็นไร จงตื่นตัวกับสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำอยู่

8. ถ้าพวกเขาล้มในพระวิญญาณ ให้เขาใช้เวลาส่วนตัวกับพระเจ้า บ่อยครั้งพระเยซูจะทรงประทานนิมิตหรือการพบปะพิเศษแก่พวกเขา คุณสามารถอธิษฐานต่อให้พวกเขาจากระยะห่างได้ (หลายครั้ง พวกเขาจะหายอย่างสมบูรณ์ในช่วงเวลานี้) เมื่อพวกเขาตื่นขึ้น ถามว่าเป็นอย่างไร พวกเขาอาจจะหายโรคบางส่วนและต้องการการอธิษฐานอีกหน่อย ถ้าคุณเห็นการประทับของพระเจ้าเหนือพวกเขา ส่งเสริมให้พวกเขาอยู่ต่อพระพักตร์ของพระองค์ต่อไป และให้พระองค์ทรงทำสิ่งที่ทรงเริ่มไว้ให้เสร็จ

9. ร่วมมือกับสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำ ไม่มีสูตรตายตัว พระเยซูตรัสเสมอว่า พระองค์ทรงทำเฉพาะสิ่งที่พระองค์ทรงเห็นพระบิดาทรงกระทำ (ยอห์น 5:19) เมื่อคุณแตะตัวพวกเขา สังเกตภาษากายของพวกเขาเมื่อพวกเขาตอบสนองต่อฤทธิ์เดชของพระเจ้า ขอพระองค์เพิ่มสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำอยู่ คุณมักจะสัมผัสฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่ตัวคุณด้วย บางครั้งไม่จำเป็นต้องพูด

10. เปิดต่อสิ่งที่พระเจ้าอาจจะตรัส ให้พระองค์ทรงนำการอธิษฐานของคุณ พระเจ้ามักจะตรัสกับเราทางความคิดของเรา ถามพระเจ้าว่า สิ่งที่คุณคิดมาจากพระองค์ใหม่ พระองค์อาจจะให้คุณระลึกถึงข้อพระคัมภีร์ที่จะให้ความเชื่อหรือการหายโรคสำหรับคนนั้น พระองค์อาจจะตรัสถึงท่าที ความกลัวหรือความบาปที่คนนั้นมีซึ่งขัดขวางการหายโรค คุณไม่ต้องบอกคนนั้นถึงทุกสิ่งที่พระเจ้าเปิดเผยแก่คุณ ใช้ความรู้นี้เพื่อนำการอธิษฐานของคุณ อย่างกล่าวโทษหรือตัดสินพวกเขา ยกตัวอย่าง ถ้าพระเจ้าทรงเปิดเผยว่า คนนี้มีความกระวนกระวาย ให้ประกาศสันติสุขแก่พวกเขา ถ้าพวกเขายังมีการไม่ยกโทษในชีวิต คุณประกาศความเมตตาแก่พวกเขา ฯลฯ ถ้าคุณรู้ว่า พวกเขาคิดฆ่าตัวตาย พระองค์อาจจะทรงนำคุณให้พูดถึงอัตลักษณ์ของพวกเขาในพระคริสต์ คุณไม่จำเป็นต้องถามรายละเอียดส่วนตัว นี่ไม่ใช่ช่วงเวลาให้คำปรึกษาที่ยาว เพียงอธิษฐานตามสิ่งที่พระเจ้าทรงเปิดเผยแก่คุณ ในลักษณะที่เป็นบวกและเต็มไปด้วยความรัก พระเจ้าทรงสามารถเข้าถึงปัญหาด้วยเพียงไม่กี่คำพูด การรักษาทางอารมณ์มักจะมาพร้อมกับการรักษาฝ่ายกายที่พวกเขาทูลขอ

11. ให้สิทธิอำนาจที่คุณมีในพระคริสต์เมื่อคุณอธิษฐาน (อ้างอิงพระคำเกี่ยวกับอัตลักษณ์) พระเยซูทรงสั่งให้เรารักษาคนป่วย (มัทธิว 10:7, 8) มันเรียบง่ายและสั้นได้ เช่น "จงหายโรค" พูดต่อความเจ็บป่วยว่า "ความเจ็บป่วยจงไปในนามพระเยซู ความเจ็บปวดทั้งหมด ไปในนามพระเยซู" อย่าขอพระเยซูทรงรักษาคนนั้น การหายโรคเป็นน้ำพระทัยของพระองค์ พระองค์ทรงต้องการรักษา พระองค์ทรงรักคนนั้นมากกว่าคุณรักเขา

12. อธิษฐานสั้น ๆ พระเจ้าไม่ทรงต้องมีคำอธิษฐานหรูหราและยาว

13. หลังการอธิษฐาน ถามว่า รู้สึกมีอะไรเกิดขึ้นใหม่ พวกเขามักจะบอกว่า รู้สึกถึงความสงบและหรือความยินดี นี่เป็นการสถิตของพระเจ้า ถ้าพวกเขาหายโรคไม่หมด มีการเปลี่ยนแปลงหรือรู้สึกบางอย่าง ให้หยุดและยินดีด้วยกัน ขอขอบคุณพระเจ้า (ความรู้สึกร้อน ชาและเย็นเป็นสัญญาณว่า พระเจ้ากำลังทรงรักษาพวกเขา) ฉลองการเปลี่ยนแปลงในทางดีแม้เพียงเล็กน้อย แม้ว่าจะระดับอาการปวดลดลงเพียงเล็กน้อย การขอบพระคุณทำให้อาการดีขึ้น

14. ถ้าพวกเขายังไม่หายสนิท ขออธิษฐานอีกครั้ง พระเยซูทรงอธิษฐาน 2 ครั้งให้คนตาบอดซึ่งหลังจากการอธิษฐานครั้งแรก มองเห็นแค่ต้นไม้กลาง ๆ หลังจากครั้งที่ 2 เขาหายสนิท ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับอาการดีขึ้นหรือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น
15. ถามพวกเขาว่า อยากจะลองทำสิ่งที่เคยทำไม่ได้ไหม หลายครั้ง การหายโรคของพวกเขาจะสมบูรณ์เมื่อพวกเขาทำด้วยความเชื่อ
16. ถ้าพวกเขาได้รับการรักษา หนุนใจพวกเขาได้เล่าคำพยานของพวกเขา给别人 ช่วยพวกเขาเข้าใจว่า สิ่งนี้จะช่วยสร้างความเชื่อให้คนอื่น และถวายเกียรติแด่พระเจ้า เมื่อพวกเขาบอกคนอื่นเกี่ยวกับสิ่งที่พระองค์ทรงทำเพื่อพวกเขา หนุนใจพวกเขาให้อธิษฐานเผื่อคนอื่นด้วย โดยเฉพาะคนที่พวกเขาพบว่ามีอาการเดียวกันกับที่พวกเขาได้รับการรักษา ขออนุญาตที่คุณจะเล่าเรื่องของพวกเขาแก่คนอื่น (ถ้าคุณต้องการ) สำหรับการหายโรคที่ใหญ่ซึ่งการมีรายละเอียดมากขึ้นจะมีประโยชน์ต่อคำพยาน (เช่นประวัติและความรุนแรงของโรคก่อนที่พวกเขาได้รับการรักษา) ขอข้อมูลเพื่อติดตามพวกเขาในภายหลัง ในกรณีนี้ การถ่ายรูปพวกเขาก็เป็นประโยชน์ด้วย
17. ถ้าคุณไม่เห็นมีอะไรเกิดขึ้น **ห้าม** โทษคนที่รับการอธิษฐาน พูดแต่ที่ำให้กำลังใจ ช่วยพวกเขาระลึกว่า พระเยซูทรงรักษาด้วยหลายวิธี บางครั้งจะหายทีละขั้น พวกเขาขอการอธิษฐานได้อีกเรื่อย ๆ เราพบหลายคนได้รับการรักษาเป็นลำดับ พวกเขาอาจจะหายเมื่อกลับถึงบ้าน หรือวันรุ่งขึ้น มันเกิดขึ้นหลายแบบ อย่าให้พวกเขาไปอย่างท้อใจ จำไว้ว่า งานหลักของคุณคือแสดงความรักของพระเจ้าต่อพวกเขา
18. เกี่ยวกับวิญญาณชั่ว อย่ามองหาวิญญาณชั่วขณะที่อธิษฐาน แต่ถ้าพบว่า อาการปวดย้ายตำแหน่ง มันคงจะเป็นวิญญาณชั่ว คุณสามารถใช้สิทธิอำนาจของคุณทำลายอำนาจของมันโดยไม่ต้องให้พวกเขา รู้ ทำอย่างเงียบ ๆ อย่าพูดกับวิญญาณชั่ว พวกมันโกหก ชื่อของวิญญาณชั่วไม่สำคัญ เกียรติของคนนั้นสำคัญ คุณไม่จำเป็นต้องขึ้นเสียงเพื่อขับผี ถ้าคุณไม่สามารถขับออกแบบง่าย ๆ และเงียบ ๆ พาพวกเขาไปหาศิษยาภิบาล ถ้าไม่มีศิษยาภิบาลที่นั่น พาพวกเขาไปที่ที่ห่างจากที่ประชุม และอธิษฐานเผื่อพวกเขาต่อไปร่วมกับทีมอธิษฐานที่มากขึ้น อย่าปล่อยวิญญาณชั่วก่อวุ่นและดึงความสนใจของคนไปที่พวกมัน
19. รักทุกคนที่คุณอธิษฐาน
20. ขอขอบคุณคนที่อนุญาตให้คุณอธิษฐาน